យក្ស ព្រះគម្ពីរ

ប្រាំបួន

នៅ សម័យ នោះ មាន មនុស្ស មាឌ ធំ នៅ លើ ផែនដី ហើយ ក្រោយ មក កាល ពួក កូន ប្រុស របស់ ព្រះ បាន មក ឯ កូន ស្រី របស់ មនុស្ស ហើយ ពួក គេ បាន បង្កើត កូន ឲ្យ គេ នោះ ពួក គេ ក៏ បាន ក្លាយ ទៅ ជា មនុស្ស ខ្លាំង ពូកែ ដែល នៅ សម័យ បុរាណ ជា មនុស្ស មាន ឈ្មោះ ល្បី។ លោកុប្បត្តិ ៦:៤

នៅទីនោះ យើងបានឃើញពួកយក្ស ជាកូនរបស់អាណាក់ ដែលកើតចេញពីពួកយក្ស ហើយយើងរាល់គ្នានៅចំពោះមុខយើង ដូចជាសត្វកណ្ដូប ហើយយើងក៏នៅចំពោះមុខពួកគេដែរ។ ជនគណនា ១៣:៣៣

កាលពីអតីតកាល ជនជាតិអេមីមបានរស់នៅក្នុងនោះ ជាជនជាតិមួយដ៏ធំ មានគ្នាច្រើន ហើយខ្ពស់ៗ ដូចជាជនជាតិអាណាក់ ដែលក៏ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាមនុស្សយក្ស ដូចជាជនជាតិអាណាក់ដែរ ប៉ុន្តែជនជាតិម៉ូអាប់ហៅពួកគេថា អេមីម។ ចោទិយកថា ២:១០-១១

ចោទិយកថា ២:១៩-២១
ហើយ កាល ណា អ្នក ចូល ទៅ ជិត ពួក កូន ចៅ អាំម៉ូន នោះ កុំ ឲ្យ រំខាន ពួក គេ ឡើយ ឬ ក៏ ជ្រៀតជ្រែក នឹង ពួក គេ ឡើយ ដ្បិត អញ មិន ឲ្យ ស្រុក របស់ ពួក កូន ចៅ អាំម៉ូន ជា កម្មសិទ្ធិ អ្វី ដល់ ឯង ទេ ដ្បិត អញ បាន ឲ្យ ស្រុក នោះ ទៅ ពួក កូន ចៅ ឡុត ជា កម្មសិទ្ធិ ហើយ។ (នោះ ក៏ ត្រូវ បាន រាប់ ជា ស្រុក របស់ មនុស្ស មាឌ ធំ ដែរ កាល ពី បុរាណ មនុស្ស មាឌ ធំ បាន រស់ នៅ ទី នោះ ហើយ ពួក អាំម៉ូន ហៅ គេ ថា ហ្សាំស៊ូមីម ជា សាសន៍ ធំ មាន គ្នា ច្រើន ហើយ ខ្ពស់ ដូច ជា ពួក អាណាក់ ប៉ុន្តែ ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ បាន បំផ្លាញ គេ នៅ ចំពោះ មុខ គេ ហើយ គេ បាន ឡើង ស្នង គេ ហើយ តាំង ទី លំនៅ ជំនួស គេ។

ដ្បិត មាន តែ អុក ជា ស្តេច នៃ ស្រុក បាសាន ប៉ុណ្ណោះ ដែល នៅ សល់ ក្នុង ចំណោម ពួក យក្ស ដែល នៅ សេសសល់។ មើល ចុះ គ្រែ របស់ ទ្រង់ ជា គ្រែ ដែក។ តើ វា មិន នៅ ក្នុង រ៉ាបាត របស់ ពួក កូន ចៅ អាំម៉ូន ទេ ឬ? បណ្ដោយ ប្រាំបួន ហត្ថ និង ទទឹង បួន ហត្ថ តាម ប្រវែង របស់ មនុស្ស។ ហើយ ស្រុក នេះ ដែល យើង បាន ទទួល នៅ ពេល នោះ ចាប់ តាំង ពី អារ៉ូអ៊ើរ ដែល នៅ មាត់ ទន្លេ អើណូន និង ភ្នំ កាឡាដ ពាក់ កណ្ដាល និង ទី ក្រុង របស់ ស្រុក ទាំង នោះ ខ្ញុំ បាន ឲ្យ ទៅ ពួក រូបេន និង ពួក កាដ។ ហើយ ស្រុក កាឡាដ ដែល នៅ សល់ និង ស្រុក បាសាន ទាំង មូល ដែល ជា នគរ របស់ អុក ខ្ញុំ បាន ឲ្យ ទៅ កុលសម្ព័ន្ធ ម៉ាណាសេ ពាក់ កណ្ដាល គឺ តំបន់ អើកុប ទាំង មូល រួម ទាំង ស្រុក បាសាន ទាំង មូល ដែល គេ ហៅ ថា ជា ស្រុក របស់ មនុស្ស យក្ស។ ចោទិយកថា ៣:១១-១៣

ប្រវត្តិសាស្ត្រ

ហើយ ឆ្នេរ សមុទ្រ របស់ អុក ជា ស្តេច ស្រុក បាសាន ដែល ជា សំណល់ នៃ ពួក យក្ស ដែល រស់ នៅ ឯ អាសថារ៉ូត និង អេទ្រី យ៉ូស្វេ 12:4

នគរ របស់ អុក ទាំង មូល នៅ ស្រុក បាសាន ដែល បាន សោយរាជ្យ នៅ ក្រុង អាសថារ៉ូត និង ក្រុង អេទ្រី ដែល នៅ សល់ ពី ពួក យក្ស ទាំង នោះ ដ្បិត ម៉ូសេ បាន វាយ ប្រហារ ហើយ បណ្តេញ គេ ចេញ។ យ៉ូស្វេ ១៣:១២

ព្រំប្រទល់ នោះ បាន ឡើង តាម ជ្រលង ភ្នំ របស់ កូន ប្រុស ហ៊ីនណម ទៅ ដល់ ខាង ត្បូង នៃ ពួក យេប៊ូស ដែល ជា ក្រុង យេរូសាឡឹម ហើយ ព្រំប្រទល់ នោះ បាន ឡើង ទៅ ដល់ កំពូល ភ្នំ ដែល ស្ថិត នៅ ខាង មុខ ជ្រលង ភ្នំ ហ៊ីនណម ទៅ ខាង លិច ដែល នៅ ចុង ជ្រលង ភ្នំ របស់ មនុស្ស យក្ស ទៅ ខាង ជើង យ៉ូស្វេ ១៥:៨

យ៉ូស្វេ ក៏ ឆ្លើយ ទៅ គេ ថា បើ ឯង រាល់ គ្នា ជា សាសន៍ ធំ មែន នោះ ចូរ ឡើង ទៅ ឯ វាល ព្រៃ ហើយ កាប់ ឈើ សម្រាប់ ខ្លួន នៅ ទី នោះ ក្នុង ស្រុក ពេរីស៊ីត និង ស្រុក យក្ស បើ ភ្នំ អេប្រាអ៊ីម តូច ចង្អៀត ពេក សម្រាប់ ឯង រាល់ គ្នា ចុះ។ យ៉ូស្វេ ១៧:១៥

ហើយ ព្រំប្រទល់ ក៏ ចុះ ទៅ ដល់ ចុង ភ្នំ ដែល ស្ថិត នៅ ខាង មុខ ជ្រលង ភ្នំ ហ៊ីនណម ដែល នៅ ក្នុង ជ្រលង ភ្នំ របស់ ពួក យក្ស នៅ ខាង ជើង រួច ចុះ ទៅ ជ្រលង ភ្នំ ហ៊ីនណម នៅ ខាង យេប៊ូស៊ី ខាង ត្បូង រួច ចុះ ទៅ អេនរ៉ូកែល យ៉ូស្វេ ១៨:១៦

សាំយូអែលទី១ ១៧
1 រីឯ ពួក ភីលីស្ទីន គេ បាន ប្រមូល ទ័ព របស់ គេ មក ច្បាំង ហើយ បាន មូល គ្នា នៅ សូកូ ដែល ជា របស់ ស្រុក យូដា ហើយ បាន បោះ ទ័ព នៅ ចន្លោះ សូកូ និង អាសេកា ក្នុង អេភេសដាំមីម។
2 សូល និង ពួក ទាហាន អ៊ីស្រាអែល បាន ប្រមូល គ្នា មក បោះ ទ័ព នៅ ក្បែរ ជ្រលង ភ្នំ អេឡា រួច រៀបចំ ទ័ព ប្រយុទ្ធ នឹង ពួក ភីលីស្ទីន។
៣ ពួក ភីលីស្ទីន ឈរ នៅ លើ ភ្នំ ម្ខាង ហើយ ពួក អ៊ីស្រាអែល ឈរ នៅ លើ ភ្នំ ម្ខាង ទៀត ហើយ មាន ជ្រលង ភ្នំ មួយ នៅ ចន្លោះ កងទ័ព ទាំង ពីរ។
៤ នោះ មាន ទាហាន ជើង ខ្លាំង ម្នាក់ ចេញ ពី ជំរំ របស់ ពួក ភីលីស្ទីន ឈ្មោះ កូលីយ៉ាត ជា អ្នក ក្រុង កាថ ដែល មាន កម្ពស់ ប្រាំមួយ ហត្ថ មួយ ចំអាម។
៥ ហើយ គាត់ ពាក់ មួក លង្ហិន នៅ លើ ក្បាល ហើយ គាត់ ប្រដាប់ ដោយ អាវ ក្រោះ ហើយ ទម្ងន់ នៃ អាវ នោះ គឺ លង្ហិន ប្រាំ ពាន់ សេកែល។
៦ ហើយ គាត់ មាន ក្រញ៉ាំ លង្ហិន នៅ លើ ជើង របស់ គាត់ ហើយ មាន ព្រួញ លង្ហិន នៅ ចន្លោះ ស្មា របស់ គាត់។
7 ដំបង លំពែង របស់ លោក មាន ទំហំ ដូច ជា ធ្នឹម របស់ ជាង តម្បាញ ហើយ ក្បាល លំពែង របស់ លោក មាន ទម្ងន់ ដែក ប្រាំមួយ រយ សេកែល ហើយ មាន ម្នាក់ កាន់ ខែល ដើរ នៅ ខាង មុខ លោក។
៨ លោក ក៏ ឈរ ស្រែក ទៅ កាន់ កងទ័ព អ៊ីស្រាអែល ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា ចេញ មក រៀបចំ ទ័ព ច្បាំង? តើ ខ្ញុំ មិន មែន ជា ជនជាតិ ភីលីស្ទីន ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា ជា អ្នក បម្រើ របស់ សូល ទេ ឬ? ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ជ្រើសរើស មនុស្ស ម្នាក់ ឲ្យ មក ច្បាំង នឹង ខ្ញុំ
9 បើ វា អាច ច្បាំង នឹង អញ ហើយ សម្លាប់ អញ បាន នោះ យើង នឹង ធ្វើ ជា ខ្ញុំ បម្រើ របស់ ឯង រាល់ គ្នា តែ បើ អញ ឈ្នះ ហើយ សម្លាប់ វា បាន នោះ ឯង រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ ជា ខ្ញុំ បម្រើ ហើយ បម្រើ យើង វិញ

10 ទាហាន ភីលីស្ទីន នោះ និយាយ ថា ថ្ងៃ នេះ ខ្ញុំ បំបាក់ មុខ កងទ័ព អ៊ីស្រាអែល សូម ឲ្យ មាន មនុ
ស្ស ម្នាក់ មក ខ្ញុំ ដើម្បី ឲ្យ យើង បាន ប្រយុទ្ធ ជា មួយ គ្នា
១១ កាល សូល និង ពួក អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ គ្នា បាន ឮ ពាក្យ របស់ ជន ភីលីស្ទីន នោះ ហើយ
ក៏ មាន សេចក្តី តក់ស្លុត ហើយ ភ័យ ខ្លាច ជា ខ្លាំង។
១២ ដាវីឌ ជា កូន របស់ ពួក អេប្រាតា នៅ បេថ្លេហិម យូដា ដែល ឈ្មោះ អ៊ីសាយ ហើយ គាត់ មាន
កូន ប្រុស ប្រាំបី នាក់ ហើយ បុរស នោះ បាន ទៅ ជា បុរស ចាស់ ម្នាក់ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស
នៅ សម័យ សូល។
១៣ កូន ប្រុស ច្បង ទាំង បី របស់ លោក អ៊ីសាយ បាន ចេញ ទៅ ច្បាំង តាម ព្រះបាទ សូល។ កូ
ន ប្រុស ទាំង បី របស់ លោក ដែល បាន ចេញ ទៅ ច្បាំង នោះ មាន ឈ្មោះ អេលាប ជា កូន
ច្បង បន្ទាប់ មក មាន ឈ្មោះ អប៊ីណាដាប់ និង ឈ្មោះ សាំម៉ា។
១៤ ដាវីឌ ជា កូន ពៅ ហើយ កូន ច្បង ទាំង បី នាក់ បាន ដើរ តាម សូល។
១៥ ប៉ុន្តែ ដាវីឌ បាន ចេញ ទៅ ឆ្ងាយ ពី សូល ហើយ ត្រឡប់ ទៅ ឃ្វាល ចៀម របស់ ឪពុក គាត់
នៅ បេថ្លេហិម។
១៦ ជន ភីលីស្ទីន នោះ បាន ចូល មក ជិត ទាំង ព្រឹក ទាំង ល្ងាច ហើយ បាន បង្ហាញ ខ្លួន អស់ រ
យៈពេល សែសិប ថ្ងៃ។
17 អ៊ីសាយ ក៏ ប្រាប់ ដាវីឌ ជា កូន ថា ចូរ យក ស្រូវ ក្រៀម មួយ អេផា នេះ និង នំប៉័ង ដប់ ដុំ
នេះ ទៅ ឲ្យ បង ប្អូន របស់ ឯង ហើយ រត់ ទៅ ឯ បង ប្អូន របស់ ឯង នៅ ក្នុង ជំរំ ទៅ
១៨ ហើយ យក ឈីស ដប់ ដុំ នេះ ទៅ ឲ្យ មេទ័ព របស់ ពួកគេ ហើយ មើល ថា បងប្អូន របស់ អ្ន
ក សុខសប្បាយ ជា យ៉ាងណា ហើយ ទទួល យក របស់ បញ្ចាំ របស់ ពួកគេ។
១៩ រីឯ សូល ព្រម ទាំង ពួក គេ ព្រម ទាំង ពួក អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ នៅ ក្នុង ជ្រលង ភ្នំ អេឡា កំពុ
ង តែ ច្បាំង នឹង ពួក ភីលីស្ទីន។
20 ដាវីឌ ក៏ ក្រោក ពី ព្រលឹម ឡើង ទុក ចៀម ឲ្យ អ្នក គង្វាល ម្នាក់ រួច ក៏ យក ទៅ តាម ប
ញ្ជា របស់ អ៊ីសាយ ហើយ គាត់ ក៏ មក ដល់ លេណដ្ឋាន កាល ដែល កងទ័ព កំពុង ចេញ ទៅ ច្បាំង
ហើយ ស្រែក ប្រកាស ឲ្យ ប្រយុទ្ធ។
២១ ដ្បិត ពួក អ៊ីស្រាអែល និង ពួក ភីលីស្ទីន បាន រៀបចំ សមរភូមិ កងទ័ព ប្រឆាំង នឹង កងទ័ព។
២២ ដាវីឌ ទុក រទេះ របស់ ខ្លួន នៅ ក្នុង ដៃ អ្នក ថែ រទេះ រួច រត់ ចូល ទៅ ក្នុង កងទ័ព រួច ម
ក ជម្រាប សួរ សុខទុក្ខ បង ប្អូន របស់ ខ្លួន។
២៣ កាល ដាវីឌ កំពុង តែ និយាយ ជា មួយ ពួក គេ ស្រាប់ តែ មាន ទាហាន ជើង ខ្លាំង ម្នាក់ ម
ក ពី ក្រុង កាថ ជា ជន ភីលីស្ទីន ឈ្មោះ កូលីយ៉ាត ចេញ មក ពី ខាង ក្នុង កងទ័ព ភីលីស្ទីន ហើយ
និយាយ ពាក្យ ដដែល នោះ ហើយ ដាវីឌ ក៏ ឮ គេ និយាយ។
២៤ កាល ពួក អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ គ្នា ឃើញ បុរស នោះ ក៏ រត់ ចេញ ពី គាត់ ហើយ មាន កា
រ ភ័យ ខ្លាច ជា ខ្លាំង។
២៥ ពួក អ៊ីស្រាអែល និយាយ ថា៖ «តើ អ្នក រាល់ គ្នា ឃើញ បុរស ដែល មក នេះ ទេ? គាត់ មក
ដើម្បី ប្រឆាំង នឹង អ៊ីស្រាអែល មែន។ អ្នក ណា សម្លាប់ គាត់ ព្រះមហាក្សត្រ នឹង ប្រទាន ទ្រព្យសម្បត្តិ
យ៉ាង ច្រើន ដល់ គាត់ ព្រម ទាំង ប្រទាន បុត្រី ឲ្យ គាត់ ហើយ ឲ្យ គ្រួសារ ឪពុក របស់ គាត់ មាន
សេរីភាព នៅ ក្នុង ស្រុក អ៊ីស្រាអែល ទៀត ផង»។
26 ដាវីឌ ក៏ សួរ ពួក អ្នក ដែល ឈរ នៅ ក្បែរ គាត់ ថា តើ អ្នក ណា ដែល សម្លាប់ សាសន៍ ភី
លីស្ទីន នេះ ហើយ ដក យក ការ អាម៉ាស់ ចេញ ពី សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល តើ នឹង ត្រូវ ធ្វើ ដូច ម្តេច?
ដ្បិត តើ សាសន៍ ភីលីស្ទីន ដែល មិន កាត់ ស្បែក នេះ ជា នរណា បាន ជា ហ៊ាន ប្រឆាំង នឹង ព
លទ័ព របស់ ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះជន្ម រស់ ដូច្នេះ?
២៧ ប្រជាជន ក៏ ឆ្លើយ តប ទៅ គាត់ តាម របៀប នេះ ថា អ្នក ណា ដែល សម្លាប់ គាត់ អ្នក
នោះ ត្រូវ ប្រព្រឹត្ត ដូច្នោះ ដែរ។
២៨ អេលាប ជា បង ច្បង របស់ គាត់ បាន ឮ ដាវីឌ និយាយ នឹង ពួក ទាហាន ទាំង នោះ ហើ
យ គាត់ ក៏ ខឹង ដាវីឌ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ គាត់ និយាយ ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា ឯង ចុះ មក ទី
នេះ ហើយ ឯង ទុក ចៀម តិច នោះ នៅ ទី រហោស្ថាន ឲ្យ អ្នក ណា? ខ្ញុំ ស្គាល់ ភាព ឆ្មើងឆ្មៃ រប
ស់ ឯង និង ភាព ល្ងង់ខ្លៅ នៃ ចិត្ត ឯង ដ្បិត ឯង បាន ចុះ មក ដើម្បី មើល ការ ប្រយុទ្ធ។

២៩ ដាវីឌ ក៏ សួរ ថា តើ ខ្ញុំ បាន ធ្វើ អ្វី ឥឡូវ នេះ? តើ គ្មាន មូលហេតុ អ្វី ទេ ឬ?
៣០ រួច លោក បែរ មុខ ចេញ ពី អ្នក នោះ ទៅ រក ម្នាក់ ទៀត ហើយ មាន ប្រសាសន៍ តាម របៀ
ប ដដែល ហើយ ប្រជាជន ក៏ ឆ្លើយ តប តាម របៀប មុន វិញ។
៣១ កាល គេ ឮ ពាក្យ ដែល ដាវីឌ និយាយ គេ ក៏ នាំ គ្នា ទៅ រៀបរាប់ នៅ ចំពោះ មុខ ព្រះបា
ទ សូល រួច ព្រះបាទ សូល ចាត់ គេ ឲ្យ ទៅ ហៅ ដាវីឌ មក។
32 ដាវីឌ ក៏ ទូល ទៅ សូល ថា កុំ ឲ្យ អ្នក ណា បាក់ ទឹក ចិត្ត ដោយ សារ គេ ឡើយ អ្នក ប
ម្រើ របស់ ទ្រង់ នឹង ទៅ ប្រយុទ្ធ នឹង សាសន៍ ភីលីស្ទីន នេះ
៣៣ សូល មាន បន្ទូល ទៅ ដាវីឌ ថា អ្នក មិន អាច ទៅ ប្រយុទ្ធ នឹង ជន ភីលីស្ទីន នេះ បាន ទេ
ដ្បិត អ្នក គ្រាន់ តែ ជា ក្មេង ម្នាក់ ហើយ គាត់ ជា អ្នក ចម្បាំង តាំង ពី ក្មេង មក ម្ល៉េះ។
៣៤ ដាវីឌ ទូល សូល ថា អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់ បាន ឃ្វាល ចៀម របស់ ឪពុក ទ្រង់ ហើយ មាន
សិង្ហ មួយ និង ខ្លាឃ្មុំ មួយ មក ចាប់ កូន ចៀម មួយ ចេញ ពី ហ្វូង ទៅ
៣៥ ខ្ញុំ ក៏ ចេញ ទៅ តាម គាត់ ហើយ វាយ គាត់ រួច ដោះ វា ចេញ ពី មាត់ គាត់។ ពេល គាត់
ក្រោក ឡើង ប្រឆាំង នឹង ខ្ញុំ ខ្ញុំ ក៏ ចាប់ ពុកចង្កា របស់ គាត់ ហើយ វាយ គាត់ ស្លាប់។
៣៦ អ្នក បម្រើ របស់ លោក បាន សម្លាប់ ទាំង សិង្ហ និង ខ្លាឃ្មុំ ហើយ ជន ភីលីស្ទីន ដែល មិន កា
ត់ ស្បែក នេះ នឹង ក្លាយ ទៅ ជា ម្នាក់ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ព្រោះ វា បាន បំបាក់ ទ័ព របស់
ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះជន្ម រស់។
៣៧ ដាវីឌ ក៏ និយាយ ទៀត ថា ព្រះយេហូវ៉ា ដែល បាន ជួយ ខ្ញុំ ឲ្យ រួច ពី ក្រញាំ សិង្ហ និង ក្រ
ញាំ ខ្លាឃ្មុំ ទ្រង់ នឹង ជួយ ខ្ញុំ ឲ្យ រួច ពី កណ្តាប់ ដៃ របស់ សាសន៍ ភីលីស្ទីន នេះ ដែរ សូល ក៏
មាន បន្ទូល ទៅ ដាវីឌ ថា ចូរ ទៅ ចុះ សូម ឲ្យ ព្រះយេហូវ៉ា គង់ ជា មួយ នឹង ឯង
៣៨ សូល បាន បំពាក់ អាវុធ ឲ្យ ដាវីឌ ហើយ ទ្រង់ ក៏ ពាក់ មួក លង្ហិន លើ ក្បាល របស់ ដាវីឌ ព្រ
ម ទាំង អាវ ក្រោះ ឲ្យ ដាវីឌ ដែរ។
៣៩ ដាវីឌ ក៏ ក្រវាត់ ដាវ របស់ ទ្រង់ លើ គ្រឿង សឹក របស់ ទ្រង់ ហើយ ព្យាយាម ទៅ ដ្បិត ទ្រង់ មិ
ន ទាន់ បាន សាកល្បង ផង។ ដាវីឌ ទូល ទៅ សូល ថា ទូលបង្គំ មិន អាច ទៅ ជា មួយ នឹង ដា
វ ទាំង នេះ បាន ទេ ដ្បិត ទូលបង្គំ មិន ទាន់ បាន សាកល្បង វា នៅ ឡើយ ទេ រួច ដាវីឌ ក៏
ដោះ ដាវ នោះ ចេញ ទៅ។
៤០ គាត់ ក៏ យក ដំបង របស់ គាត់ ទៅ កាន់ ហើយ រើស យក ថ្ម រលោង ប្រាំ ដុំ ពី អូរ ដាក់
ក្នុង ថង់ របស់ អ្នក គង្វាល ដែល គាត់ កាន់ គឺ ថង់ យាម ហើយ កាន់ ខ្សែ ដៃ របស់ គាត់ នៅ
ក្នុង ដៃ រួច គាត់ ក៏ ចូល ទៅ ជិត ជន ភីលីស្ទីន នោះ។
៤១ ជន ភីលីស្ទីន នោះ ក៏ មក ជិត ដាវីឌ ហើយ បុរស ដែល កាន់ ខែល ក៏ ដើរ នៅ ខាង មុខ
គាត់។
៤២ កាល ជន ភីលីស្ទីន នោះ ងាក មើល មក ឃើញ ដាវីឌ គាត់ ក៏ មើលងាយ ដាវីឌ ដ្បិត ដាវីឌ
នៅ ក្មេង ខ្ចី មាន សម្បុរ ក្រហម ហើយ មាន មុខ ស្រស់ ស្អាត។
៤៣ ជនភីលីស្ទីននោះនិយាយទៅកាន់ដាវីឌថា «តើខ្ញុំជាឆ្កែឬ បានជាឯងកាន់ដំបងមករកខ្ញុំដូច្នេះ?» ជនភីលីស្ទីននោះបានដាក់ប
ណ្តាសាដាវីឌដោយយកព្រះរបស់ខ្លួនមក។
៤៤ ជន ភីលីស្ទីន នោះ និយាយ ទៅ ដាវីឌ ថា ចូរ មក ឯ អញ ហើយ អញ នឹង ឲ្យ សាច់ ឯង
ទៅ សត្វ ហើរ លើ អាកាស និង សត្វ ព្រៃ ផង
៤៥ ដាវីឌ ក៏ និយាយ ទៅ កាន់ ជន ភីលីស្ទីន នោះ ថា៖ «ឯង មក រក អញ ដោយ កាន់ ដាវ លំពែ
ង និង ខែល តែ ប៉ុណ្ណោះ រីឯ អញ វិញ អញ មក រក ឯង ក្នុង ព្រះនាម ព្រះយេហូវ៉ា នៃ ពួក ពលបរិ
វារ ជា ព្រះ នៃ ពួក ពល អ៊ីស្រាអែល ដែល ឯង បាន ប្រឆាំង នឹង ឯង»។
៤៦ ថ្ងៃនេះ ព្រះយេហូវ៉ា នឹង ប្រគល់ ឯង មក ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ អញ ហើយ អញ នឹង វាយ ឯង ហើ
យ ដក ក្បាល ឯង ចេញ ហើយ នៅ ថ្ងៃ នេះ អញ នឹង ប្រគល់ សាក សព នៃ កងទ័ព ភីលីស្ទីន
ទៅ ឲ្យ សត្វ ហើរ លើ អាកាស និង សត្វ ព្រៃ នៅ លើ ផែនដី ដើម្បី ឲ្យ ផែនដី ទាំង មូល ដឹង
ថា មាន ព្រះ មួយ អង្គ នៅ ក្នុង សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល។
៤៧ សហគមន៍ នេះ ទាំង មូល នឹង ដឹង ថា ព្រះយេហូវ៉ា មិន បាន សង្គ្រោះ ដោយ ដាវ ឬ លំពែង ទេ
ដ្បិត សង្គ្រាម នេះ ជា របស់ ព្រះយេហូវ៉ា ហើយ ទ្រង់ នឹង ប្រគល់ ឯង រាល់ គ្នា មក ក្នុង កណ្តាប់
ដៃ យើង។

៤៨ កាល ជន ភីលីស្ទីន នោះ ក្រោក ឡើង មក ជិត ជួប ដាវីឌ ដាវីឌ ក៏ ប្រញាប់ រត់ ទៅ រក កង
ទ័ព ដើម្បី ជួប នឹង ជន ភីលីស្ទីន នោះ។
49 ដាវីឌ ក៏ ដាក់ ដៃ ចូល ទៅ ក្នុង ថង់ របស់ ខ្លួន ហើយ យក ថ្ម មួយ មក គប់ នឹង ខ្សែ ពួរ
រួច វាយ ចំ ថ្ងាស របស់ ជន ភីលីស្ទីន ថ្ម នោះ ក៏ លិច ចូល ទៅ ក្នុង ថ្ងាស របស់ គេ ហើយ
គេ ក៏ ដួល ផ្កាប់ មុខ ដល់ ដី។
50 ដូច្នេះ ដាវីឌ ក៏ ឈ្នះ សាសន៍ ភីលីស្ទីន នោះ ដោយ ខ្សែ ដង្ហក់ និង ថ្ម ហើយ វាយ សម្លាប់ សាស
ន៍ ភីលីស្ទីន នោះ ទៅ ប៉ុន្តែ ដាវីឌ គ្មាន ដាវ នៅ ដៃ ទេ។
៥១ ដូច្នេះ ដាវីឌ ក៏ រត់ ទៅ ឈរ នៅ លើ ជន ភីលីស្ទីន នោះ យក ដាវ របស់ គាត់ ចេញ ពី ស្រោ
ម សម្លាប់ គាត់ រួច កាត់ ក្បាល ចោល។ កាល ពួក ភីលីស្ទីន ឃើញ ទាហាន របស់ ខ្លួន ស្លាប់ ហើយ
នោះ គេ ក៏ រត់ គេច ខ្លួន ទៅ។
52 ឯ ពួក អ៊ីស្រាអែល និង ពួក យូដា គេ ក៏ ក្រោក ឡើង ស្រែក ឡើង ដេញ តាម ពួក ភីលីស្ទីន រហូ
ត ដល់ ច្រក ភ្នំ ហើយ ដល់ ទ្វារ ក្រុង អេក្រុន ឯ ពួក ភីលីស្ទីន ដែល របួស ក៏ ដួល ស្លាប់ នៅ
តាម ផ្លូវ ទៅ ស្អារ៉ែម រហូត ដល់ ក្រុង កាថ និង ក្រុង អេក្រុន។
៥៣ ឯ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ក៏ ត្រឡប់ មក ពី ដេញ តាម ពួក ភីលីស្ទីន វិញ ហើយ គេ ប្ល
ន់ យក តង់ របស់ គេ។
54 ដាវីឌ ក៏ យក ក្បាល របស់ ជន ភីលីស្ទីន នោះ មក ក្រុង យេរូសាឡឹម តែ គាត់ យក គ្រឿង សឹ
ក របស់ គាត់ ទៅ ដាក់ ក្នុង តង់ របស់ គាត់។
៥៥ កាល ព្រះបាទ សូល ទត ឃើញ ដាវីឌ ចេញ ទៅ ច្បាំង នឹង ជន ភីលីស្ទីន នោះ ទ្រង់ ក៏ មា
ន បន្ទូល ទៅ លោក អ័ប៊ីនើរ ជា មេទ័ព ថា «អ័ប៊ីនើរ យុវជន នេះ ជា កូន របស់ អ្នក ណា?» លោក អ័
ប៊ីនើរ ឆ្លើយ ថា «បពិត្រ ព្រះរាជា ខ្ញុំ មិន ដឹង ទេ ដោយ យល់ ដល់ ព្រលឹង របស់ ទ្រង់ ដែល នៅ
មាន ព្រះជន្ម រស់»។
៥៦ហើយ ស្តេច មាន បន្ទូល ថា ចូរ អ្នក សួរ មើល ថា កំលោះ នោះ ជា កូន របស់ អ្នក ណា។
៥៧ កាល ដាវីឌ ត្រឡប់ មក ពី សម្លាប់ ជន ភីលីស្ទីន នោះ វិញ អប៊ីនើរ ក៏ នាំ គាត់ មក ឯ សូល
ដោយ កាន់ ក្បាល ជន ភីលីស្ទីន នោះ នៅ ក្នុង ដៃ។
៥៨ សូល មាន រាជឱង្ការ ទៅ គាត់ ថា៖ «យុវជន អើយ អ្នក ជា កូន របស់ អ្នក ណា?» ដាវីឌ ឆ្លើយ
ថា៖ «ខ្ញុំ ជា កូន របស់ លោក អ៊ីសាយ ជា អ្នក បម្រើ របស់ លោក»។

ហើយ អ៊ីសប៊ីបេណូប ជា កូន របស់ មនុស្ស មាឌ ធំ ដែល លំពែង របស់ គាត់ មាន ទម្ងន់ បី រយ សេកែល លង្ហិន ហើយ គាត់ កាន់ ដាវ ថ្មី មួយ ដែល គិត ថា បាន សម្លាប់ ដាវីឌ។ ប៉ុន្តែ អប៊ីសាយ ជា កូន របស់ សេរូយ៉ា បាន ជួយ គាត់ ហើយ បាន វាយ សម្លាប់ ជន ភីលីស្ទីន នោះ។ បន្ទាប់ មក ពួក ទាហាន របស់ ដាវីឌ បាន ស្បថ នឹង គាត់ ថា «អ្នក នឹង មិន ចេញ ទៅ ច្បាំង ជា មួយ យើង ទៀត ទេ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ពន្លត់ ពន្លឺ នៃ អ៊ីស្រាអែល»។ បន្ទាប់ មក មាន ការ ប្រយុទ្ធ គ្នា ជាមួយ ពួក ភីលីស្ទីន នៅ កូប ម្តង ទៀត ស៊ីបបេកាយ ជា ជនជាតិ ហ៊ូសា បាន សម្លាប់ សាភ ដែល ជា កូន របស់ មនុស្ស មាឌ ធំ។ ហើយ មាន ការ ប្រយុទ្ធ គ្នា ម្តង ទៀត នៅ កូប ជាមួយ ពួក ភីលីស្ទីន ជា កន្លែង ដែល អែលហាណាន ជា កូន របស់ យ៉ាអើរេជឹម ជា អ្នក ភូមិ បេថ្លេហិម បាន សម្លាប់ ប្អូន ប្រុស របស់ កូលីយ៉ាត ជា ជនជាតិ កាធី ដែល លំពែង របស់ គាត់ មាន រាង ដូច ធ្នឹម ត្បាញ។ ហើយ មាន សមរភូមិ មួយ នៅ ក្រុង កាថ ទៀត ជា កន្លែង ដែល មាន បុរស ម្នាក់ មាន រូប រាង ធំ មាន ម្រាម ដៃ ប្រាំមួយ និង ម្រាម ជើង ប្រាំមួយ ចំនួន ម្ភៃ បួន ហើយ គាត់ ក៏ កើត ពី យក្ស នោះ ដែរ។ កាល គាត់ ប្រឆាំង នឹង អ៊ីស្រាអែល យ៉ូណាថាន ជា កូន របស់ ស៊ីម៉ា ជា ប្អូន របស់ ដាវីឌ បាន សម្លាប់ គាត់។ អ្នក ទាំង បួន នាក់ នេះ កើត ពី យក្ស នៅ ក្រុង កាថ ហើយ បាន ស្លាប់ ដោយ ដៃ ដាវីឌ និង ដោយ ដៃ ពួក អ្នក បម្រើ របស់ គាត់។ សាំយូអែល ទី២ ២១:១៦-២២

ក្រោយ មក មាន សង្គ្រាម កើត ឡើង នៅ ក្រុង កេស៊ើរ ជា មួយ នឹង ពួក ភីលីស្ទីន នៅ ពេល នោះ ស៊ីបបេកាយ ជា ជនជាតិ ហ៊ូសា បាន សម្លាប់ ស៊ីបផៃ ដែល ជា កូន ចៅ របស់ មនុស្ស មាឌ ធំ ហើយ ពួក គេ ត្រូវ បាន បង្ក្រាប។ ក៏ មាន សង្គ្រាម កើត ឡើង ម្តង ទៀត ជាមួយ នឹង ពួក ភីលីស្ទីន ហើយ អែលហាណាន ជា កូន របស់ យ៉ាអ៊ា បាន សម្លាប់ ឡាមី ជា ប្អូន ប្រុស របស់ កូលីយ៉ាត ជា ជនជា

តិ កាថ ដែល លំពែង របស់ គាត់ មាន រាង ដូច ធ្នឹម តម្បាញ។ ហើយ ក៏ មាន សង្គ្រាម នៅ ក្រុង កាថ ម្ដង ទៀត ជា កន្លែង ដែល មាន បុរស ម្នាក់ មាន រាង ធំ ដែល មាន ម្រាម ដៃ និង ម្រាម ជើង ម្ភៃ បួន ម្រាម ដៃ ទាំង សងខាង ប្រាំមួយ និង ម្រាម ជើង ទាំង សងខាង ប្រាំមួយ ហើយ គាត់ ក៏ ជា កូន ប្រុស របស់ មនុស្ស មាឌ ធំ ដែរ។ ប៉ុន្តែ កាល គាត់ បាន ប្រឆាំង នឹង អ៊ីស្រាអែល យ៉ូណាថាន ជា កូន របស់ ស៊ីម៉ា ជា ប្អូន ប្រុស របស់ ដាវីឌ បាន សម្លាប់ គាត់។ អ្នក ទាំង នេះ កើត ពី មនុស្ស មាឌ ធំ នៅ ក្រុង កាថ ហើយ ពួក គេ បាន ស្លាប់ ដោយ ដៃ ដាវីឌ និង ដោយ ដៃ ពួក អ្នក បម្រើ របស់ គាត់។ របាក្សត្រ ទី១ ២០:៤-៨

ទ្រង់ វាយ បំបែក ខ្ញុំ ជា ច្រើន ដង ទ្រង់ រត់ មក រក ខ្ញុំ ដូច ជា យក្ស។ យ៉ូប ១៦:១៤

អាប៉ូគ្រីហ្វា

ដ្បិត អ្នក ខ្លាំង ពូកែ មិន បាន ដួល រលំ ដោយ ពួក យុវជន ទេ ហើយ ពួក បុត្រា នៃ ពួក ទីតាន ក៏ មិន បាន វាយ ប្រហារ គាត់ ដែរ ហើយ ពួក យក្ស ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ក៏ មិន បាន វាយ ប្រហារ គាត់ ដែរ ប៉ុន្តែ យូឌីត កូន ស្រី របស់ មេរ៉ារី បាន ធ្វើ ឲ្យ គាត់ ទន់ ខ្សោយ ដោយ សម្រស់ នៃ មុខ របស់ នាង។ យូឌីត ១៦:៧

ដ្បិត នៅ សម័យ បុរាណ កាល ដែល ពួក យក្ស ដ៏ ឆ្មើងឆ្មៃ បាន វិនាស ទៅ នោះ សេចក្ដី សង្ឃឹម នៃ លោកិយ ដែល គ្រប់គ្រង ដោយ ព្រះហស្ត របស់ ទ្រង់ បាន រត់ ចេញ ក្នុង ភាជនៈ ទន់ខ្សោយ ហើយ បាន បន្សល់ ទុក ពូជ នៃ ជំនាន់ ដល់ គ្រប់ វ័យ។ ប្រាជ្ញា របស់ សាឡូម៉ូន 14:6

គាត់ មិន បាន ស្ងប់ ចិត្ត ចំពោះ ពួក យក្ស ចាស់ៗ ដែល បាន ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង កម្លាំង នៃ ភាព ល្ងង់ខ្លៅ របស់ ពួកគេ ឡើយ។ សាស្ដា ១៦:៧

ដូចជាខ្លាញ់ដែលត្រូវបានយកចេញពីយញ្ញបូជាមេត្រីភាព ដាវីឌក៏ត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែរ។ ទ្រង់លេងជាមួយសិង្ហដូចជាលេងជាមួយកូនពពែ ហើយជាមួយខ្លាឃ្មុំដូចជាលេងជាមួយកូនចៀម។ តើទ្រង់មិនបានសម្លាប់យក្សមួយ កាលទ្រង់នៅក្មេងទេឬ? ហើយតើទ្រង់មិនបានដកការតិះដៀលចេញពីប្រជាជនទេឬ នៅពេលដែលទ្រង់លើកដៃឡើងជាមួយនឹងថ្មនៅក្នុងខ្សែដង្ហក់ ហើយវាយកម្ទេចការអួតអាងរបស់កូលីយ៉ាត? ដ្បិតទ្រង់បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយទ្រង់បានប្រទានកម្លាំងដល់ទ្រង់នៅក្នុងដៃស្ដាំរបស់ទ្រង់ ដើម្បីសម្លាប់អ្នកចម្បាំងដ៏ខ្លាំងពូកែនោះ ហើយតាំងស្នែងរបស់ប្រជាជនទ្រង់។ សាស្ដា ៤៧:២-៥

មាន មនុស្ស យក្ស ដែល មាន ឈ្មោះ ល្បី តាំង ពី ដើម មក ដែល មាន រូប រាង ធំ សម្បើម ហើយ ជំនាញ ខាង សង្គ្រាម។ ព្រះ យេហូវ៉ា មិន បាន ជ្រើសរើស អ្នក ទាំង នោះ ទេ ហើយ ទ្រង់ ក៏ មិន បាន ប្រទាន ផ្លូវ នៃ ចំណេះដឹង ដល់ គេ ដែរ ប៉ុន្តែ គេ ត្រូវ វិនាស ទៅ ព្រោះ គេ គ្មាន ប្រាជ្ញា ហើយ វិនាស ទៅ ដោយ សារ ភាព ល្ងង់ ខ្លៅ របស់ ខ្លួន។ បារូក ៣:២៦-២៨

បន្ទាប់មក យូដាស ជាបុត្រារបស់ទ្រង់ ដែលមានឈ្មោះថា ម៉ាកកាបាយ បានក្រោកឡើងជំនួសទ្រង់។ បងប្អូនទាំងអស់របស់ទ្រង់បានជួយទ្រង់ ហើយអស់អ្នកដែលគាំទ្រឪពុករបស់ទ្រង់ក៏បានជួយដែរ ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធដោយរីករាយនៅក្នុងសមរភូមិអ៊ីស្រាអែល។ ដូច្នេះ ទ្រង់បានទទួលកិត្តិយសដ៏ធំធេងពីប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ហើយបានពាក់អាវក្រោះដូចយក្ស ហើយបានក្រវាត់អាវក្រោះដូចសង្គ្រាមរបស់ទ្រង់នៅជុំវិញខ្លួន ហើយទ្រង់បានធ្វើសង្គ្រាម ការពារកងទ័ពដោយដាវរបស់ទ្រង់។ ក្នុងសកម្មភាពរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ប្រៀបដូចជាសត្វតោ និងដូចជាកូនសិង្ហដែលកំពុងគ្រហឹមរកសត្វព្រៃ។ ដ្បិតទ្រង់បានដេញតាមមនុស្សអាក្រក់ ហើយស្វែងរកពួកគេ ហើយបានដុតអ្នកដែលធ្វើបាបប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ មនុស្សអាក្រក់បានរួញតូចដោយខ្លាចទ្រង់ ហើយអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតមានការព្រួយបារម្ភ ពីព្រោះសេចក្ដីសង្គ្រោះបានចម្រើនឡើងនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ក៏បានធ្វើឲ្យស្ដេចជាច្រើនមានទុក្ខព្រួយ ហើយធ្វើឲ្យយ៉ាកុបអរសប្បាយជាមួយនឹងទង្វើរបស់ទ្រង់ ហើយការរំលឹកដល់ទ្រង់ត្រូវបានប្រទានពរជារៀងរហូត។ លើសពីនេះ ទ្រង់បានដើរកាត់ទីក្រុងនានានៃស្រុកយូដា បំផ្លាញមនុស្សអាក្រក់ចេញពីពួកគេ ហើយបង្វែរសេចក្ដីក្រោធចេញពីអ៊ី

ស្រាអែល។ ដូច្នេះ ទ្រង់មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញរហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី ហើយទ្រង់បានទទួលអ្នកដែលត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីវិនាស។ ១ ម៉ាកកាប៊ី ៣:១-៩

អេណុក

ហើយ អ្នក ដទៃ ទាំងអស់ ជាមួយ ពួកគេ បាន យក ប្រពន្ធ សម្រាប់ ខ្លួន ឯង ហើយ ម្នាក់ៗ ជ្រើសរើស ម្នាក់ សម្រាប់ ខ្លួន ឯង ហើយ ពួកគេ ចាប់ផ្តើម ចូល ទៅ រក ពួកគេ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ខ្លួន សៅហ្មង ជាមួយ នឹង ពួកគេ ហើយ ពួកគេ បាន បង្រៀន ពួកគេ អំពី មន្តអាគម និង មន្តអាគម ព្រមទាំង ការកាត់ ឫស ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ពួកគេ ស្គាល់ រុក្ខជាតិ។ ហើយ ពួកគេ ក៏ មាន ផ្ទៃពោះ ហើយ ពួកគេ បាន សម្រាល កូន យក្ស ធំៗ ដែល មាន កម្ពស់ បី ពាន់ អ៊ីញ (អ៊ីញ ជា ឯកតា រង្វាស់ របស់ អឺរ៉ុប ភាគពាយ័ព្យ ដែល ដើមឡើយ យល់ ថា ជា មួយ ហត្ថ ដែល ជា ប្រវែង រួម គ្នា នៃ កំភួនដៃ និង ដៃ ដែល លាត សន្ធឹង។ ការ វាស់វែង ផ្សេងទៀត នៃ អ៊ីញ គឺ ស្មើនឹង 27-45 អ៊ីញ)៖ ដែល បាន លេប ត្របាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិ ទាំងអស់ របស់ មនុស្ស។ ហើយ ពេល ដែល មនុស្ស លែង អាច ទ្រទ្រង់ ពួកគេ បាន ទៀត ពួក យក្ស បាន បែរ មក ប្រឆាំង នឹង ពួកគេ ហើយ លេប ត្របាក់ មនុស្សជាតិ។ ហើយ ពួកគេ បាន ចាប់ផ្តើម ប្រព្រឹត្ត អំពើបាប ចំពោះ សត្វ ស្លាប សត្វ សាហាវ សត្វ ល្មូន និង ត្រី ហើយ លេប សាច់គ្នា ទៅវិញ ទៅមក ហើយ ផឹក ឈាម។ បន្ទាប់មក ផែនដី បាន ចោទប្រកាន់ ពួក ទុច្ចរិត។ អេណុក 7:1-6

ហើយ ពួក ស្ត្រី បាន បង្កើត កូន យក្ស ហើយ ផែនដី ទាំង មូល ក៏ ពេញ ទៅ ដោយ ឈាម និង អំពើ ទុច្ចរិត។ អេណុក ៩:៩

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងរបស់ទ្រង់ថា ៖ កុំខ្លាចអី អេណុក មនុស្សសុចរិត និងជាអ្នកប្រាជ្ញនៃសេចក្ដីសុចរិត ៖ ចូរមកទីនេះ ហើយស្តាប់សំឡេងខ្ញុំ។ ហើយទៅប្រាប់អ្នកសង្កេតការណ៍នៃស្ថានសួគ៌ ដែលបានចាត់អ្នកឲ្យមកអង្វរជំនួសពួកគេថា ៖ អ្នកគួរតែអង្វរជំនួសមនុស្ស មិនមែនមនុស្សជំនួសអ្នកទេ ៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាចាកចេញពីស្ថានសួគ៌ដ៏ខ្ពស់ បរិសុទ្ធ និងអស់កល្បជានិច្ច ហើយដេកជាមួយស្ត្រី ហើយបានធ្វើឲ្យខ្លួនសៅហ្មងជាមួយកូនស្រីរបស់មនុស្ស ហើយយកប្រពន្ធ ហើយប្រព្រឹត្តដូចជាកូនចៅនៃផែនដី ហើយកើតជាយក្សដូចកូនប្រុសរបស់អ្នក? ហើយទោះបីជាអ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សបរិសុទ្ធ ខាងវិញ្ញាណ រស់នៅជីវិតអស់កល្បជានិច្ចក៏ដោយ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឲ្យខ្លួនសៅហ្មងដោយឈាមរបស់ស្ត្រី ហើយបានបង្កើតកូនដោយឈាមនៃសាច់ឈាម ហើយដូចជាកូនចៅរបស់មនុស្សដែរ បានប្រាថ្នាចង់បានសាច់ឈាមដូចអ្នកដែលស្លាប់ ហើយវិនាស។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានឲ្យប្រពន្ធដល់ពួកគេដែរ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានផ្ទៃពោះ និងបង្កើតកូនដោយសារពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យគ្មានអ្វីខ្វះខាតដល់ពួកគេនៅលើផែនដីឡើយ។ ប៉ុន្តែពីមុនអ្នកធ្លាប់ជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណ រស់នៅជីវិតអស់កល្បជានិច្ច និងអមតៈសម្រាប់គ្រប់ជំនាន់នៃពិភពលោក។ ហើយដូច្នេះ ខ្ញុំមិនបានតែងតាំងប្រពន្ធសម្រាប់អ្នកទេ ព្រោះចំពោះពួកវិញ្ញាណនៅស្ថានសួគ៌ លំនៅរបស់ពួកគេគឺនៅស្ថានសួគ៌។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកយក្ស ដែលកើតចេញពីវិញ្ញាណ និងសាច់ឈាម នឹងត្រូវបានគេហៅថាជាវិញ្ញាណអាក្រក់នៅលើផែនដី ហើយនៅលើផែនដីនឹងជាលំនៅរបស់ពួកគេ។ វិញ្ញាណអាក្រក់បានចេញពីរូបកាយរបស់ពួកគេ ពីព្រោះពួកគេកើតចេញពីមនុស្ស ហើយពីអ្នកមើលដ៏បរិសុទ្ធ គឺជាការចាប់ផ្តើម និងប្រភពដើមរបស់ពួកគេ។ ពួកគេនឹងក្លាយជាវិញ្ញាណអាក្រក់នៅលើផែនដី ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់នឹងត្រូវបានគេហៅថា។ ចំពោះវិញ្ញាណនៃស្ថានសួគ៌ នៅស្ថានសួគ៌នឹងជាលំនៅរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែចំពោះវិញ្ញាណនៃផែនដីដែលកើតនៅលើផែនដី នឹងជាលំនៅរបស់ពួកគេ។ ហើយវិញ្ញាណរបស់យក្សធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ គាបសង្កត់ បំផ្លាញ វាយប្រហារ ធ្វើសង្គ្រាម និងធ្វើការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅលើផែនដី ហើយបង្កបញ្ហា។ ពួកគេមិនបរិភោគអាហារទេ ប៉ុន្តែនៅតែឃ្លាន និងស្រេកទឹក ហើយបង្កបញ្ហា។ ហើយវិញ្ញាណទាំងនេះនឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងកូនចៅមនុស្ស និងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី ពីព្រោះពួកគេបានចេញពីពួកគេ។ អេណុក ១៥:១-១១

ចាប់ពីថ្ងៃនៃការសម្លាប់រង្គាល ការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងការស្លាប់របស់យក្ស ពីព្រលឹងនៃសាច់ឈាមរបស់ពួកគេ វិញ្ញាណនឹងបំផ្លាញដោយគ្មានការជំនុំជម្រះ។ ពួកគេនឹងបំផ្លាញរហូតដល់ថ្ងៃនៃការបញ្ចប់ ដែលជាការជំនុំជម្រះដ៏អស្ចារ្យ ដែលយុគសម័យនឹងត្រូវបានបញ្ចប់ លើអ្នកមើល និងអ្នកមិនជឿព្រះ មែនហើយ នឹងត្រូវបានបញ្ចប់ទាំងស្រុង។ អេណុក ១៦:១

ហើយខ្ញុំ អេណុក បានឆ្លើយទៅគាត់ថា ៖ ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើរឿងថ្មីមួយនៅលើផែនដី ហើយរឿងនេះខ្ញុំបានឃើញរួចហើយនៅក្នុងការនិមិត្ត ហើយនឹងប្រាប់អ្នកថា នៅក្នុងជំនាន់របស់យ៉ារេឌ ដែលជាឪពុករបស់ខ្ញុំ ទេវតាខ្លះនៅស្ថានសួគ៌បានបំពានព្រះបន្ទូលរប

ស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយមើលចុះ ពួកគេប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយបំពានច្បាប់ ហើយបានរួបរួមជាមួយស្ត្រី ហើយប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាមួយពួកគេ ហើយបានរៀបការជាមួយពួកគេខ្លះ ហើយបានបង្កើតកូនដោយសារពួកគេ។ ហើយពួកគេនឹងបង្កើតយក្សនៅលើផែនដី មិនមែនតាមវិញ្ញាណទេ ប៉ុន្តែតាមសាច់ឈាម ហើយនឹងមានការដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងខ្លាំងនៅលើផែនដី ហើយផែនដីនឹងត្រូវបានសម្អាតពីភាពមិនបរិសុទ្ធទាំងអស់។ មែនហើយ នឹងមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំមួយមកលើផែនដីទាំងមូល ហើយនឹងមានទឹកជំនន់ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំមួយសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ។ អេណុក ១០៦:១៣-១៦

ពិធីអបអរសាទរ

ហើយ កាល មនុស្ស លោក ចាប់ ផ្តើម កើន ចំនួន ឡើង នៅ លើ ផ្ទៃ ផែនដី ហើយ កូន ស្រីៗ បាន កើត មក នោះ ទេវតា នៃ ព្រះ បាន ឃើញ ពួក គេ នៅ ឆ្នាំ ណា មួយ នៃ ឆ្នាំ អំណរ នេះ ថា ពួក គេ មាន សម្រស់ ស្រស់ ស្អាត ណាស់ ហើយ ពួក គេ បាន យក ប្រពន្ធ ពី អស់ អ្នក ដែល ពួក គេ ជ្រើស រើស ហើយ ពួក គេ បាន បង្កើត កូន ប្រុស ឲ្យ ពួក គេ ហើយ ពួក គេ ជា មនុស្ស ធំ។

ដ្បិត ដោយសារ រឿង ទាំងបី នេះ ទឹកជំនន់ បាន មក លើ ផែនដី គឺ ដោយសារ អំពើ សហាយស្មន់ ដែល ពួក អ្នក សង្កេតការណ៍ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ សហាយស្មន់ ប្រឆាំង នឹង ច្បាប់ នៃ បញ្ញត្តិ របស់ ពួកគេ ហើយ បាន យក ប្រពន្ធ ពី គ្រប់ ទាំង អស់ ដែល ពួកគេ ជ្រើសរើស ហើយ ពួកគេ បាន បង្កើត ភាព មិន ស្អាតស្អំ ជា ដើម។ ពួកគេ បាន បង្កើត កូនប្រុស ឈ្មោះ ណាហ្វីឌីម ហើយ ពួកគេ ទាំងអស់ មិន ដូចគ្នា ហើយ ពួកគេ បាន លេបត្របាក់ គ្នា ទៅវិញទៅមក។ ពួក យក្ស បាន សម្លាប់ ពួក ណាភីល ហើយ ពួក ណាភីល បាន សម្លាប់ ពួក អែលយ៉ូ និង មនុស្សជាតិ អែលយ៉ូ ហើយ ម្នាក់ ទៀត បាន លក់ ខ្លួន ដើម្បី ធ្វើ អំពើ ទុច្ចរិត និង បង្ហូរ ឈាម ជាច្រើន ហើយ ផែនដី បាន ពោរពេញ ទៅ ដោយ អំពើ ទុច្ចរិត។ អំណរគុណ ៧:២១-២៣

ហើយ លោក បាន ប្រាប់ ពួកគេ អំពី ការ ជំនុំជំរះ របស់ ពួក យក្ស និង ការ ជំនុំជំរះ របស់ ពួក សូដុម អំពី របៀប ដែល ពួកគេ ត្រូវ បាន ជំនុំជំរះ ដោយសារ អំពើ អាក្រក់ របស់ ពួកគេ ហើយ បាន ស្លាប់ ដោយសារ អំពើ សហាយស្មន់ ភាព មិន ស្អាតស្អំ និង ការ ពុករលួយ គ្នា ទៅវិញទៅមក ដោយសារ អំពើ សហាយស្មន់។ បុណ្យ រំលឹក ដល់ វិញ្ញាណក្ខន្ធ 20:5

ប៉ុន្តែពីមុនគេធ្លាប់ហៅដែនដីកាឡាដថាជាដែនដីរបស់ពួករេផែម ព្រោះវាជាដែនដីរបស់ពួករេផែម ហើយពួករេផែមបានកើតនៅទីនោះ ជាមនុស្សមាឌធំដែលមានកម្ពស់ដប់ប្រាំបួនប្រាំបីចុះមកត្រឹមប្រាំពីរហត្ថ។ យក្ខិនី ២៩:៩

សៀវភៅអេដែនដែលត្រូវបានបំភ្លេចចោល

បុរសទាំងនោះបាននាំខ្ញុំឡើងទៅស្ថានសួគ៌ទីប្រាំ ហើយដាក់ខ្ញុំនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញទាហានជាច្រើនរាប់មិនអស់ ដែលមានឈ្មោះថា ហ្គ្រីហ្គោរី ដែលមានរូបរាងដូចមនុស្ស ហើយទំហំរបស់ពួកគេធំជាងយក្សធំៗ ហើយមុខរបស់ពួកគេស្ងួត ហើយមាត់របស់ពួកគេស្ងាត់ជារៀងរហូត ហើយគ្មានការបម្រើនៅលើស្ថានសួគ៌ទីប្រាំទេ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បុរសដែលនៅជាមួយខ្ញុំថា ហេតុអ្វីបានជាពួកគេស្ងួតខ្លាំង ហើយមុខរបស់ពួកគេស្រងូតស្រងាត់ ហើយមាត់របស់ពួកគេស្ងាត់ ហើយហេតុអ្វីបានជាគ្មានការបម្រើនៅលើស្ថានសួគ៌នេះ? ហើយពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា ពួកគេគឺជាហ្គ្រីហ្គោរី ដែលបានបដិសេធព្រះអម្ចាស់នៃពន្លឺជាមួយព្រះអង្គម្ចាស់របស់ពួកគេ សាថាណែល ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានឃុំខ្លួននៅក្នុងភាពងងឹតយ៉ាងខ្លាំងនៅលើស្ថានសួគ៌ទីពីរ ហើយបីនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានចុះមកផែនដីពីបល្ល័ង្ករបស់ព្រះអម្ចាស់ ទៅកាន់កន្លែង អឺម៉ុន ហើយបានបំពានពាក្យសច្ចារបស់ពួកគេនៅលើស្មាភ្នំ អឺម៉ុន ហើយបានឃើញកូនស្រីរបស់មនុស្សថាពួកគេល្អប៉ុណ្ណា ហើយបានរៀបការជាមួយខ្លួនឯង ហើយបានបំពុលផែនដីដោយទង្វើរបស់ពួកគេ ដែលនៅគ្រប់សម័យកាលរបស់ពួកគេបានធ្វើឱ្យមានភាពគ្មានច្បាប់ និងការលាយឡំគ្នា ហើយយក្សបានកើតមក ហើយបុរសធំៗដ៏អស្ចារ្យ និងជាសត្រូវដ៏ធំ។ ហើយ ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ព្រះ បាន វិនិច្ឆ័យ ពួកគេ ដោយ ការ វិនិច្ឆ័យ ដ៏ អស្ចារ្យ ហើយ ពួកគេ យំ សោក ចំពោះ បងប្អូន របស់ ពួកគេ ហើ

យ ពួកគេ នឹង ត្រូវ ទទួល ទោស នៅ ថ្ងៃ ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ ព្រះអម្ចាស់។ អាថ៌កំបាំង របស់ ហេណុក ១៨:១-៤

ដូច្នេះ ចូររត់គេចពីអំពើសហាយស្មន់ កូនៗអើយ ចូរបង្គាប់ប្រពន្ធនិងកូនស្រីរបស់អ្នករាល់គ្នា កុំឲ្យតុបតែងក្បាលនិងមុខរបស់ពួកគេ ដើម្បីបញ្ឆោតចិត្តឡើយ ពីព្រោះស្ត្រីគ្រប់រូបដែលប្រើល្បិចទាំងនេះ ត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ការដាក់ទណ្ឌកម្មអស់កល្បជានិច្ច។ ដ្បិតពួកគេបានទាក់ទាញអ្នកសង្កេតការណ៍ ដែលនៅមុនទឹកជំនន់។ ដ្បិតដូចដែលពួកគេបានឃើញពួកគេជានិច្ច ពួកគេចង់បានពួកគេ ហើយពួកគេបានគិតគូរពីទង្វើនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ដ្បិតពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរខ្លួនឯងទៅជារូបរាងរបស់មនុស្ស ហើយបានបង្ហាញខ្លួនដល់ពួកគេ នៅពេលដែលពួកគេនៅជាមួយស្វាមីរបស់ពួកគេ។ ហើយស្ត្រីទាំងឡាយ ដែលមានចិត្តចង់បានរូបរាងរបស់ពួកគេ ក៏បានបង្កើតបានយក្ស ពីព្រោះអ្នកសង្កេតការណ៍បានលេចឡើងដល់ពួកគេ ដូចជាលាតសន្ធឹងដល់ស្ថានសួគ៌។ ដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្ននឹងអំពើសហាយស្មន់ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់មានចិត្តបរិសុទ្ធ ចូរការពារអារម្មណ៍របស់អ្នកពីស្ត្រីគ្រប់រូប។ គម្ពីរសញ្ញារូបេន ២:១៧-២០

ខ្ញុំ បាន ឃើញ អាគ័រ ជា ស្តេច ដែល មាន រូប រាង ធំ សម្បើម កំពុង គប់ លំពែង ពី មុខ និង ពី ក្រោយ ពេល ទ្រង់ គង់ លើ ខ្នង សេះ ហើយ ខ្ញុំ បាន លើក ថ្ម មួយ ដុំ ដែល មាន ទម្ងន់ ហុកសិប ផោន ឡើង ទៅ គប់ វា ទៅ លើ សេះ របស់ ទ្រង់ រួច សម្លាប់ វា ទៅ។ យ៉ាកុប ជា ឪពុក របស់ ខ្ញុំ បាន សម្លាប់ បេលេសាត ជា ស្តេច លើ ស្តេច ទាំង អស់ ជា ស្តេច ដ៏ ធំ សម្បើម មាន កម្លាំង ខ្ពស់ ដប់ពីរ ហត្ថ។ គម្ពីរ សញ្ញា យូដា ១:១៨,២២